

ligt, og den Tanke troer jeg nok kunde forsvare det nu foreliggende Forslag til Paragraphen, men det kunde heller ikke føre videre end det foreliggende Forslag. Det nu foreliggende Forslag er i sig selv en Paastand paa en Beregning; det hedder udtrykkeligt deri, at Overfluddet berregnes som saadant. Dette Formaal kan imidlertid ogsaa tildeels opnaaes ved en fuldstandig Bogføring over de offentlige Udgifter og en redbon Afgang til denne Bogføring fra Finansministeriets Side. Jeg betvivler ikke, at den høitagtede Finansminister vil fra sin Side bidrage, hvad han formaaer, til at skaffe Statsrevisionen under denne Overgangsperiode den størst mulige Afgang til alle de fornødne Oplysninger om Statens Udgifter, og, naar dette skeer, saa troer jeg, at der for den Tid, som staaer tilbage, indtil vi paaany behandle den næste Finanslov, ikke er nogen særdeles Trang til at ønske nogen yderligere Betryggelse. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved at forsvare dette Forslag imod adskillige andre Indvendinger, der ere gjorte derimod. Det er i sig selv indlysende, at det Overflud, som vil udkomme efter Finansloven, jo ikke bliver hele Finanssaarets Overflud, idet der ville komme Tillægsbevillinger til; men, naar der var en saadan Paragraph i Finansloven, saa var det deraf en Folge, at det Samme maatte gjælde om Resultatet efter Tillægsbevillingerne. Disse ere de væsentligste Bemærkninger, jeg har at fremsætte; men, da det, efter Alt, hvad der er fremsført, vistnok nu fremtræder klart, at man fra alle Sider har søgt at lempe sig igjennem de vanskelige Forhold, hvori vi for Tiden bestinde os — Forhold, som vistnok ere af den Natur, at de berettiger en Rigsdagsmand til at kalde dem usædvanlige, og vel endog saa uregelmæssige, og som, fordi de vel ikke let hidtil have været bestaaende i nogen anden Stat, endog kunne kaldes anomale — da det, siger jeg, vistnok nu er klart, at der under disse Forhold er gjort Alt, hvad der kan gøres, til at holde Statsstyrelsen i Gang, uden at forarsage større Hindringer, end Forholdene selv have bevirket, og, da jeg ogsaa haaber, at det netop ved nogle af de Udtalelser, som ere fremkomne, vil foreligge for dem,

som, uden at være repræsenterede her, have en vis Interessé i de Udgifter, som her bevilges, at det ikke er os, men at det er Forholdene, at det er Regjeringen, som den, der nærmest repræsenterer Forholdene, som har ført os ind paa den Vej, vi gaae, og at vi ikke kunne gaae nogen anden, saa er Hovedhensigten med Forslaget opnaaet, og jeg har derfor, i Forening med de andre Forslagsstillere, som forfort siden være tilstede her i Salen, og hvis Samtykke jeg har indhentet, besluttet at tage vort Forslag tilbage.

Formanden: Forslaget er altsaa taget tilbage, og samtlige Vædringsforslag ere saaledes behandlede. Jeg skal nu til Slutning stille hele Finansloven under Forhandling.

Sage: Med den høitærede Formands Tilladelse, og, dersom jeg turde have stølet paa Thingets Bevillie til at høre mig en kort Tid, havde det været min Hensigt idag at gjøre nogle Bemærkninger til den Meddelelse, vi forleden fik af den ærede Krigsminister i Anledning af min Forespørgsel til ham i April Maaned; men, da den ærede Minister ikke er tilstede her idag, saa er jeg bange for, at vor Mellemregning maa opsættes til October. Mine Spørgsmaal fremsatte jeg i April Maaned, og fik Svar derpaa i Juni Maaned; den Dag, jeg fik Svaret, havde det neppe været muligt at fængsle Thingets Opmærksomhed, selv om jeg kunde have svaret; igaar turde jeg heller ikke anmode om Opmærksomhed, da Tiden var saa langt fremrykket, og det syntes ogsaa at være den ærede Formands Mening, at jeg skulde blive til idag, — men, som sagt, den ærede Krigsminister er fraværende, og jeg tør derfor ikke nærmere gaae ind paa denne Sag. Jeg skal blot bemærke, at alene den Omstændighed, at vi her i Thinget opfordres til at bevilge 47 Tønder Guld om Aaret til vort Hærvæsen, maa foranledige enhver Rigsdagsmand til, med stor Opmærksomhed at følge disse Udgifter, og, skøndt ikke af Jaget, har jeg dog erhvervet mig saa meget Kjendskab til disse Forhold, at jeg virkelig troer, at det ikke er formeget sagt, naar jeg paastaaer, at der under Krigsministeriet, ligesaa vel som under Marineministeriet, er noget Skævt. Mange af vore Forhandlinger an-